

Thing burde kunne gjøre Nedsættelse i de finansielle Bevillinger, som vare bevilgede igjennem Love, og vi have Udtalelser fra Landstinget, hvori det er sagt aabent og ligefrem, at vor Finanslov tilbeels bestaaer af Normalbudgetter, nemlig alle Bevillinger igjennem Love og saa de øvrige Alotria ved Siden af; Alt dette skulle vi erindre. Der er ingen Grund til at gaae videre paa denne Bane, der vindes ikke for Kommunen det Allermindste derved, Forslaget er kun et fornyet Forsøg paa at indskrænke Bevillingsmyndigheden og navnlig dette Things Bevillingsmyndighed; Sagen vilde slet ingen Betydning have havt, naar den ikke efterhaanden var gjort endogsaa saa vigtig, at Kommunen har holdt et ekstraordinært Møde for at lægge sin Stemme ind imellem og forhindre, at det skulde gaae igjennem, som her var kommet ind i Loven; det er et nyt Beviis for, at vi itide skulle fastholde Beslutninger af denne Art, thi ellers komme vi derhen til, at Hovedstadens Kommune prøver paa at gjøre sig til Herre saavel over den lovgivende Magt som over Regjeringen, og der findes i den lovgivende Magt forskellige Mænd, som have været villige til, saa at sige støttet paa Kommunen, at ville gjøre denne Mening gjældende, og det skal man ikke komme til at begynde paa.

Justitsministeren: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har gjort sig en noget for stor Uleilighed med at ville søge et Beviis for, at Politiet er en Statsinstitution, som Regjeringen er forpligtet til at tage sig af og fuldkommen besøiet til at vaage over; for at faae et Beviis herfor, søgte han hen til Grundlovens § 46; han behøvede imidlertid ikke at gaae derhen til, thi det er saa aldeles klart, at man ikke behøver at recurrere til den Omstændighed, at Kjøbenhavn regelmæssig er Regjeringens Sæde, for at finde ud, at det er Statens Sag at vaage over, at Alt, hvad der vedkommer Politiet her i Kjøbenhavn, bliver hævdet paa tilstrækkelig Maade; det er Noget, som bliver erkjendt fra enhver Side. Men den

ærede Rigsdagsmand er, idet han forfulgte en Tanke, som han satte i Forbindelse dermed, og hvorved han sigtede til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) ogsaa kommen ind paa en Vej, som jeg ikke ansaae for at være ganske rigtig, idet han historisk vilde godtgjøre, at denne Lov er stillet i samme Forhold som Alt, hvad der tidligere vedkom Kjøbenhavns Politii i dets Forhold til Staten. Nei, det er ikke Tilfældet, der ligger noget meget Væsentligt imellem — det, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds paapegede, og som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds omhandlede — nemlig en heel Deel Forhandlinger, som gik ud paa at bringe Politiet til at blive omordnet her i Kjøbenhavn paa den helbigste Maade og at faae Forholdet stillet saaledes, at man, ved at faae den økonomiske Side af Sagen hensigtsmæssigt ordnet, kunde sikkre sig, at der fra Kommunens Side vilde blive bragt de store Offre, som vare fornødne.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) troer jeg altsaa tog feil, naar han i sin historiske Udvikling vilde vise, at det Hele kun nu er en Fortsættelse af, hvad der tidligere har fundet Sted. Nei, jeg gjentager det, der er noget Mellemliggende, og det er de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem Kommunalbestyrelsen og Regjeringen, som netop danne den Overgang, der gjør, at den forestaaende Ordning kommer til at have en Kontrakts Karakter. Men, siger den ærede Rigsdagsmand, disse Overenskomster have ikke Noget at betyde, Justitsministeren kan ikke paa Statens Vegne slutte Overenskomster med Kommunen. Ja, det er Noget, som jeg ganske villigt skal erkjende, at Justitsministeren ikke kan; men saameget er dog vist, at naar der fra Regjeringens Side har været indledet Forhandling med Kjøbenhavns Kommune om at faae denne Sag ordnet paa en tilfredsstillende Maade, og naar Kommunen gaaer ind paa en bestemt Ordning og erklærer, at den vil paatage sig alle de Udgifter, som ere forbundne dermed, imod at faae et vist Vibrag,